

Törmätiin

Säv. N.N.
San. Risto Rantanen

Me styylattiin kuin hullut
kunnes treffeille et tullut.
Jotain kokematta jäädä taisin.
Mietin mitä sanottaisiin
jos taas joskus kohdattaisiin
Mistä osoitteesi käsiin saisin?

Taas kaupungilla hyörin
ajatuksissain vain pyörin
askel kadunkulmaan hoitu
Aivan äkkiarvaamatta
eessään seisot liikkumatta.
Ei me törmäystä välttää voitu.

Lailla ylvään pronssipatsaan
sinä tömähdit mua vatsaan
ihan yllättäin.
Se mut ällikällä löi,
sisimmässäin kipinöi,
kipu viilsi sisälläin.
Jälleennäkemisen tuska
lopun teki haaveilusta
kun törmättiin, mun ystävään.

Sä olet niin kuin ennen
jälkeen vuosienkin mennän.
Irti päästänyt et kuosistasi.
Paitsi naaman ilme toinen,
ryppyinen, ei aurinkoinen.
Senhän ymmärtää voi vuosistasi.

Ja pituuttakin kasvat
olet tuplannut myös rasvat.
Silti kullannurun piirteet täytät.
Mutta vähän epäillyttää
mitä enemmän sua kyttää
aivan vieraalta sä nyt jo näytät.

Mutta lailla pronssipatsaan
sinä tömähdit mua vatsaan
ihan yllättäin.
Se mut ällikällä löi,
sisimmässään kipinöi,
kipu viilsi sisälläin.
Jälleennäkeminen koski
vasten naamaa kylmä poski
kun törmäsi, mun ystävään.

Nyt patsastellaan tässä
cityihmisvilinässä.
Paskainenkin oot kuin uinut soissa.
Olet vissiin eri nainen
ja kun herään, painajainen
päättyi, jälleen kaikki oli poissa.

Mutta lailla pronssipatsaan
jokin tömähti mua vatsaan
ihan yllättäin.
Se mut ällikällä löi,
sisimmässään kipinöi,
kipu viilsi sisälläin.
Jälleennäkeminen koski
vasten naamaa patsaan poski
kun törmäsi, mun ystävään.